

Ой у лузі та ще й при березі

Широко

Редакція хору "Гомін"

$\text{♩} = 70$

Ой у лу - зі та ще й при бе - ре - зі че - рво - на ка -
ли - на. по - ро - ди - ла мо - ло - да ді - вчи - на
хо - ро - шо - го 1. // 2.
хо - ро', хо - ро - шо - го си - на. // си - на.

Ой у лузі та ще й при березі
Червона калина.
Породила молода дівчина
Хорошого сина.

Вона ж його ой та й породила
В зеленій діброві,
Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі.

Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові
Личко й чорні брови.

Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна мати,
Щастя й долю дати!

Розвивайся, ти, зелений дубе,
Завтра мороз буде,
Собирайся, молодий козаче,
Завтра похід буде!

Я й морозу ой та й не боюся –
Завтра розів'юся.
Я й походу ой та й не боюся,
Зараз ізберуся!

Ой розвився в полі при дорозі
Та й дуб зелененький.
Ой од'їхав гей та й з України
Козак молоденький.

* * *

Ой ви галки, галки чорнокрилі,
Підніміться вгору!
Ой ви хлопці, славні запорожці,
Верніться додому!

Ой раді б ми та вгору підняти –
Туман налягає.
Ой раді б ми додому вертатись –
Гетьман не пускає.

Не так гетьман, ой та не так гетьман,
Як гетьманська мати:
Хоче нами, нами, козаками,
Турка звоювати.

Вона ж нами, нами, козаками,
Турка не звоює,
Тільки нашим, нашим білим тілом
Дунай загардує!

Ой вже галки, галки сизокрилі
Усе поле вкрили,
Ой вже хлопці, славні запорожці
Жалю наробили!